

ÎN CHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sandu Nadejda, reprezentată de avocatul Bobeica Călin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sandu Nadejda împotriva lui Cotovici Fiodor cu privire la apărarea dreptului de proprietate și demolarea construcției neautorizate

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Sandu Nadejda și menținută hotărârea din 8 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 22 septembrie 2017, Sandu Nadejda s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Cotovici Fiodor solicitând înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate, cu dispunerea demolării construcției neautorizate din localitatea Ciopleni, r-nul Criuleni, interzicerea edificării altor construcții neautorizate pe viitor, încasarea cheltuielilor de judecată – pentru asistența juridică și taxa de stat în sumă de 150 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a indicat că conform certificatului de moștenitor legal nr. 5610 din 19 august 2009 a obținut $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,02 ha cu nr. cadastral 3136114.195 situat în localitatea Ciopleni, r-nul Criuleni.

Conform contractului de donație nr. 986 din 25 februarie 2010 a obținut $\frac{1}{2}$ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral 3136114.195 iar, $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral 3136114.195 i-a revenit fratelui ei Cotovici Fiodor.

Pe terenul dat, Cotovici Fiodor, a construit o casă de locuit, însă nu dispune de acte de proprietate fiind construită în lipsa unei autorizații de construcție, inclusiv și fără acordul ei ca coproprietar cu $\frac{3}{4}$ cotă-parte a terenului.

Reclamanta a invocat că, Cotovici Fiodor benevol nu dorește să demoleze construcția neautorizată,

La 9 august 2017, Sandu Nadejda a solicitat de la Primăria localitatea Ciopleni, r-nul Criuleni un răspuns cu privire la statutul juridic al acestui bun imobil.

Prin răspunsul nr. 393 din 11 august 2017 a fost informată că, în registrul de evidență a autorizațiilor de construcție nu este înregistrat careva certificat de urbanism și/sau autorizație de construcție pe terenul cu nr. cadastral 3136114.195.

Ca temei de drept reclamanta a invocat prevederile Legii nr. 163 din 9 iulie 2010, consideră că orice construcție de pe acest teren cu o suprafață mai mare de 15 mp se consideră neautorizată.

Prin hotărârea din 8 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central acțiunea depusă de Sandu Nadejda a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că reclamanta nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar dovedi faptul că acesteia i se încalcă dreptul ei de proprietate. Nu a putut argumenta prin ce anume se manifestă pretinsa încălcare a dreptului ei de proprietate asupra terenului din partea lui Cotovici Fiodor.

Cu referire la pretenția privind dispunerea demolării construcției neautorizate și interzicerea edificării altor construcții neautorizate pe viitor instanța a conchis că reclamanta nu a prezentat careva probe despre faptul că construcția inaugurată pe terenul cu suprafața de 0,02 ha cu nr. cadastral 3136114.195 situat în localitatea Ciopleni, r-nul Criuleni ar fi una neautorizată.

Nu a prezentat nici un act constatator al unei autorități competente care ar confirma faptul că construcția existentă pe terenul dat ar fi una neautorizată. Nu a indicat și probat faptul când și de cine a fost edificată construcția, până la obținerea certificatului de moștenitor legal sau după obținerea acestuia.

Instanța a reținut că, reclamanta nu a prezentat măsurări, planuri cadastrale asupra terenului cu amplasarea pe acesta a construcției în litigiu în spațiu pentru se putea stabili dacă aceasta în careva mod a încălcat cotă-parte din terenul care constituie proprietate a lui Cotovici Fiodor.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 31 mai 2018, Sandu Nadejda a declarat apel împotriva hotărârii din 8 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Sandu Nadejda și menținută hotărârea din 8 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central

La 22 aprilie 2019, Sandu Nadejda, reprezentată de avocatul Bobeica Călin, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii 8 mai 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate și emiterea unei hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Drept temei de declarare a recursului recurentul a indicat prevederilor art.432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, concluziile fiind superficiale.

Astfel, recurentul consideră că probele prezentate în cadrul examinării cauzei au fost interpretate eronat de către instanțele investite cu judecarea fondului, iar decizia instanței de apel relevă o insuficiență analiză a probatoriului în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Prin referința depusă la 19 mai 2019 Cotovici Fiodor a indicat că recursul declarat de Sandu Nadejda, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 13 noiembrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de ieșire, instanța de apel a expediat participanților la proces, copia deciziei motivate la 24 decembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei, la materialele cauzei lipsesc.

Cererea de recurs a fost declarată la 22 aprilie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Sandu Nadejda, reprezentată de avocatul Bobeica Călin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Sandu Nadejda, reprezentată de avocatul Bobeica Călin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari